

SETUL DE MATERIALE DIDACTICE NR. 6

Descriere: Fragmente din scrisoarea lui Jozef Kostlan, din 26 decembrie 1863, stabilit în Iowa, SUA, în care descrie călătoria sa rudelor sale din Boemia (în prezent în Republica Cehă)

Erau mai mult de patru sute de suflete pe vaporul nostru. Ziua următoare a început să ne clatine așa de rău, că nu am putut adormi, iar mai mult de jumătate din noi se sufocau sau vărsau. Echipajul sau marinarii băteau în cuie cuferele cu bagaje sau le legau cu sfori de stâlpi ca să nu se răstoarne. Atunci ne-a trecut prin minte pentru prima dată că ne așteptau vremuri mult mai grele, dar, mulțumită lui Dumnezeu, am călătorit bine. Aveam însă întotdeauna o zi sau două când marea era agitată, după care se calma. Asta a durat două săptămâni și jumătate și după aceea a fost bine până la sfârșit. Stomacul și constituția mea slăbită mi-au făcut atâtea probleme trei săptămâni și jumătate încât nu am putut să mănc, iar capul începea să se învârtă cum mi-l ridicam și stomacul mi se întorcea pe dos, dar cu timpul m-am obișnuit și mâncarea a început să-mi placă din nou. Și Francek a fost rău, dar mai puține zile. Anna și Krystýna au fost și ele abătute vreo patru zile, dar cel puțin n-au vărsat și n-au fost prea bolnave. Jozífek și Anička vărsau întruna. Așa e pe vapor: frică, duhoare, sete și foame.

Sursa: Immigration History Research Centre, University of Minnesota

Descriere: Fragment din scrisoarea din 24 aprilie 1891 trimisă de Marcianna Dwiatkowska, stabilită la Philadelphia, SUA, fiicei sale în Polonia, cu sfaturi pentru călătoria spre SUA

Când călătorești, draga mea fiică, să nu-ți cumperi arak pentru drum, numai niște vase, o oală mică și o ceașcă mică. Deja când ai ajuns la Hamburg, agenții o să-ți ceară mulți bani. Chiar dacă ai, să nu le dai, spune-le că biletele tale sunt deja plătite, „a plătit mama”. Dacă nu renunță deloc, plătește-le cel mult două mărci. Cât despre restul, nu spune nimănui cât ai. Ia cu tine orice haine ai, chiar și un șal de toate zilele, o să-ți prindă bine pe vapor. Așa, nu o să le uzezi pe cele noi, pentru că o să ai nevoie de ele aici în America, la fel ca și în Polonia. Acum, draga mea fiică, dacă ai vândut salteaua de pene, dar nu pernele, ia pernele cu tine ... cumpără-ți o pereche de pantofi cu nasturi, dar dacă ai unii buni, nu mai cumpăra. Să nu-ți faci griji din cauza banilor pentru că am să-ți trimit la Karpinska, unde o să fie biletul de vapor, asta e în Golub, am să-ți trimit 24 de mărci și o să-ți ajungă. Acum, draga mea fiică, să pleci la drum cu Dumnezeu și pregătește-te cu spovedire, căci este o călătorie groaznică. Va trebui să traversezi mai multe mii de mile de apă, dar să nu-ți fie frică de nimic. Să-l porți întotdeauna pe Dumnezeu în inimă și el te va aduce nevătămată la mine. Mama

Sursa: Johnstown Area Heritage Association

CASA ISTORIEI EUROPENE

Descriere: Fragment din scrisoarea lui Julian Kszeszowsk din 10 februarie 1891 către un prieten în Polonia în care descrie munca în SUA

Aici se aleg muncitorii cum se aleg animalele la târg la noi în țară sau cum fac în armată: îi iau numai pe cei puternici și sănătoși. Așa se poartă cu oamenii. Dar e adevărat că, dacă ești puternic, tânăr și harnic, poți să câștigi 100 de ruble pe lună, dar trebuie să știi să vorbești americana. Aici o rublă se face mult mai repede decât se face o jumătate de rublă într-o vară întreagă acolo [Polonia]. Și nu reușești să obții repede ce-ți dorești dacă nu știi limba și asta e important pentru toți. Dar, cine vrea și poate, nu ar trebui să se teamă să vină. Trebuie să fii puternic, să ai energie, trebuie să locuiești într-un cartier bun, să ai o adresă bună și să ai un prieten, ca să nu treci prin ce-am trecut eu ... America este cea mai bogată țară [din lume], dar toată bogăția ei se află în pământ, de aceea munca e așa de grea oriunde [aici] ... Dar oricine poate să vină aici fără să ezite și poate să facă un ban mai repede aici decât acolo. Julian

Sursa: [Johnstown Area Heritage Association](#)

Descriere: Fragment din scrisoarea din 4 aprilie 1938 a unei femei finlandeze pe nume Saimi, stabilită în Ohio, SUA, trimisă surorii sale în Finlanda

Draga mea soră,

De atâtea ori am luat în mână un stilou și m-am așezat cu o foaie de hârtie în fața mea ca să-ți răspund la scrisoare, dar pur și simplu nu am fost în stare. Lacrimile mi-au împăienjenit vederea și nu am putut să scriu. Moartea mamei m-a surprins foarte mult – deși speram asta: mama noastră dragă și-a găsit în sfârșit odihna. De-atâtea ori mi-a fost așa de milă de ea când am aflat că nu i-a fost dat să se odihnească nici măcar în apusul vieții. A trebuit să muncească întotdeauna și a avut mintea clară până la sfârșit. Au fost foarte puternici. Draga mea soră, îți sunt așa de recunoscătoare că ai putut să te îngrijești de mama până la sfârșit. Ce lucru mare și frumos! Mulțumește-i surorii mele Mari și Selmei. Nu am făcut deloc bine că nu i-am scris mamei foarte des - și nu a fost pentru că nu m-am gândit la ea. Dar cred că ești foarte ocupată cu propria ta familie. Și mama nici nu știa să citească - cine i-ar fi citit scrisorile mele? Sper că nu gândea rău de mine. Dacă a rămas ceva mic în Peräkoski făcut de mama sau care era al ei, poți, te rog, să-l păstrezi pentru mine, ca să am o amintire de la ea? Și eu am fost foarte bolnavă, doctorul m-a văzut și a zis că am ulcer. Iikka și-a rupt degetul unde se taie lemnele. Și-a retezat inelarul de la mâna dreaptă, ca pe o sămânță de pin. I s-a prins între două lemne grele. N-a lucrat trei săptămâni. Ce mai face tata? Transmite-i, te rog, multe salutări din partea noastră și spune-i că sperăm că atunci când părăsește lumea asta, se duce cu credința în Isus. Îți spun acum la revedere, draga mea soră. Dumnezeu să fie cu tine.

Sursa: [Universitatea din Minnesota](#)

- Pe baza descrierii făcute de autori, identificați principalele teme/preocupări din fiecare scrisoare.
- Ce idei se desprind din aceste scrisori despre viața de migrant la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea?
- Puteți identifica asemănări și diferențe între experiențele acestor migranți și ale celor din zilele noastre?

